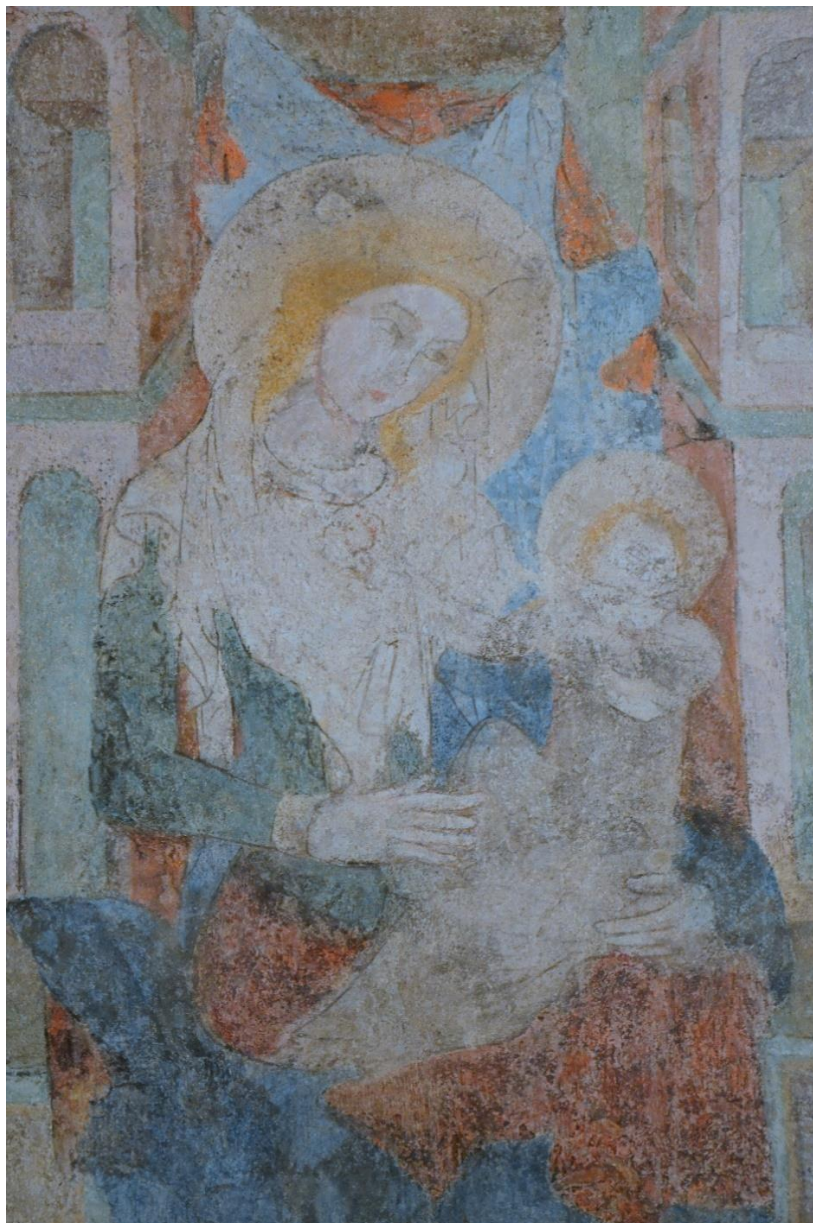

DLOUHODOBÝ KONCEPČNÍ ROZVOJ VÝZKUMNÉ ORGANIZACE

OBLAST XI. TÉMATICKÉ PRŮZKUMY PAMÁTEK

DÍLČÍ CÍL XI.1 VÝZKUMY SPECIFICKÝCH MOVITÝCH A NEMOVITÝCH VÝTVARNÝCH PAMÁTEK

STŘEDOVĚKÉ NÁSTĚNNÉ MALBY – KRÁLOVEHRADECKÝ KRAJ

SPECIALIZOVANÁ MAPA S ODBORNÝM OBSAHEM

MGR. ONDŘEJ ŠINDLÁŘ, NPÚ GNŘ V PRAZE

2022

Autor předkládaného výstupu:

Mgr. Ondřej Šindlář

Snímky v katalogu:

Ondřej Šindlář (ID. kat. 1, 2, 5); Petr Skalický (ID. kat. 3); Jan Dienstbier (ID. kat. 4)

Obsah

Úvodem	4
Cíl a metody výzkumu	4
Zhodnocení výsledků výzkumu.....	4
Katalog.....	6
Použitá literatura.....	33
Specializovaná mapa	35

Úvodem

Výsledkem plánovaného výstupu bylo shrnutí nových informací týkajících se poněkud skromného, avšak historicky cenného fondu středověkého nástěnného malířství v Královéhradeckém kraji, který obsahuje i typologicky v Čechách zcela ojedinělé doklady maleb. V roce 2022 byly dle plánu památky zkoumány a dokumentovány. Přestože fond čítá pouhých pět lokalit, na kterých lze nalézt buď jednotlivé malby či skupiny maleb, které se dochovaly, některým z nich byla dosud věnována jen minimální pozornost. V jednom případě pak doposud nebyly vůbec publikovány ani zkoumány.

Cíl a metody výzkumu

Předmětem zkoumání byla kompletně či torzálně dochovaná díla nástěnné malby. Při definování předmětu práce byly jako mezní časové údaje teoreticky předpokládány 12. století a počátek 16. st. prakticky se však dle povahy fondu soupis týká pouze památek vzniklých ve 14. st. a v jednom případě hypoteticky v 15. st. Předmětem práce byly dále definovány malby tvořící samostatný námět, zejména tedy figurální malba. Vyřazeny proto byly čistě dekorativní nástěnné malby zdůrazňující architektonické tvarosloví (např. plošně kolorované plochy kamenných žebér či jiných architektonických prvků) a polychromie architektonické skulptury.

Malby týkající se jedné lokality a prostoru (typicky kaple, sakristie, fasáda) byly zkoumány jako jeden celek, pokud to vyplývalo z jejich autorské či stylové povahy a datace, s přihlédnutím k možnému celkovému konceptu původní výzdoby, a takto zaneseny do katalogu pod jedním identifikačním číslem.

U každého celku či jednotlivé nástěnné malby byla pořízena fotodokumentace, došlo k vyhledání základních uměleckohistorických a historických údajů, starší fotodokumentace a případných obrazových pramenů.

Zhodnocení výsledků výzkumu

Fond dochovaných středověkých nástěnných maleb je bezpochyby v kontextu ostatních oblastí Čech velice skromný, čítající pouhých pět lokalit, na kterých lze existenci maleb nejen doložit, ale také je studovat v aspoň torzálním stavu dochování. Torzální stav se týká úplně všech těchto maleb, a je, jako u většiny středověkých nástěnných maleb, důsledkem pozdějších malířských či stavebních úprav, elektrifikace, negativního působení klimatických podmínek či případně též nedostatečné péče (např. malby v Broumovském karneru byly po objevení dlouho ponechány bez odpovídajícího zásahu). Všechny nástěnné malby ve sledovaném kraji se dochovaly pouze díky tomu, že byly v minulosti zabíleny či nově omítnuty, a teprve až ve 20. století objeveny a odkryty. Výjimkou jsou nástěnné malby karneru u Broumovské fary, které svému dochování nevďečí překrytí mladší vrstvou, ale dokonce zazdívce celé prostory, v níž se nacházejí, a s výjimkou nástěnné malby fasády kostela ve Starých Bukách, které byly odkryty teprve až v roce 2014. Tento způsob a zároveň důvod dochování je ostatně nejčastějším v případě většiny nástěnných maleb středověkého původu v celých Čechách, Královéhradecký kraj v tomto ohledu nemá žádné výjimky. Je velmi nadějně, že se v početných venkovských kostelech v Královéhradeckém kraji naleznou v budoucnu další nástěnné malby.

Z hlediska chronologie se převážně jedná o malby ze 14. st., a to v rozpětí od doby „kolem 1300“ po třetí čtvrtinu 14. st., v případě datace maleb na fasádě kostela ve Starých Bukách dataci prakticky nelze určit, hypoteticky je možné i zařazení do 15. st. Zajímavostí je, že se zde nedochovala žádná nástěnná malba z období konce 15. a počátku 16. st., z něž je jinak dochována celá řada nástěnných maleb v celých Čechách. Žádná z maleb není datována přímo nápisem ani spojením s písemným pramenem či konkrétním donátorem, a všechny datace se tak opírají pouze o stylovou analýzu a komparaci, která má značné limity, zejména pokud se opřeme o koncept „vývoje“ malířství ve 14. st. udaným několika nejvýznamnějšími, dvorskými a elitními díly.

V rámci studia středověkého malířství oblasti Čech se jedná v případě média nástěnné malby o významně početnější médium z hlediska dochování, než v případě deskové malby, která byla z praktických a typologických důvodů v minulosti studována výhradně samostatně. Při snaze si utvořit celkovou představu o středověkém malířství v Čechách i v daném regionu je ale třeba počítat s modelem, kdy malířské dílny pracovaly jak v médiu nástěnné, tak i deskové a zřejmě i knižní malby zároveň, o čemž lze nalézt v písemných pramenech indicie a pro pozdně gotické malířství i přímé doklady. Sledovaný kraj bohužel poskytuje tak malý fond malířských památek, že jej lze považovat jen za naprosto nepatrný zlomek středověkého malířství, jehož výpovědní hodnota je velmi malá. Nelze zde sledovat působení žádné konkrétní malířské dílny, každá malba je stylově a rukopisně ojedinělá, a se známým fondem české provenience jej lze srovnávat jen v obecných kompozičních a typologických schématech a ikonografických akcentech. Z hlediska funkce maleb v tehdejší společnosti je každá malba také unikátní. Malby v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové plnily funkci výzdoby liturgického prostoru, kaple, jejíž patronátní právo držel jeden či několik málo donátorů, kteří určili devoční koncept provedených maleb. Malby v Broumovském karneru snad mohly být také v prostoru, v němž se provozovala liturgie, ovšem jiného typu – šlo nespíše o prostor spojený se zádušní liturgií či přímo s uložením lidských ostatků. Jinou, zcela praktickou funkci v rámci liturgie u hlavního oltáře měla patrně malba hlavy Krista v presbytáři kostela Nanebevzetí Panny Marie v Polici nad Metují, která se vztahovala k významu prostoru sedile, nespíše opatského místa, do nějž byla namalována. Snad mimo liturgický prostor se ocitla malba Klanění tří králů z věže Broumovského klášterního kostela, která byla vymalována do prostoru trespria. Funkce nefigurálních maleb na fasádě kostela ve Starých Bukách je pak o to více odlišná, iluzivní okno bylo součástí komplexního architektonického členění fasády provedeného v malířském médiu, v případě soustředných kružnic na severní straně lodi pak prakticky neznámá. Odlišné funkce reflektují také různé komunikační strategie, respektive rozličná ikonografie maleb, která neposkytuje žádná typologická srovnání v rámci kraje.

Památky v podobě nástěnných maleb jsou ze své podstaty pevně lokalizovanými objekty, které na rozdíl od ostatních malířských památek reflektují autentickou středověkou situaci konkrétního místa, a umožňují nám tak rozvinout interpretace ohledně funkce a sociálně ekonomických aspektů prostor, do kterých byly pořízeny. To jen podtrhuje jejich historickou hodnotu, která je v každém jednotlivém případě zcela unikátní.

Katalog

Číslo ID	1
Lokalita	Hradec Králové
Okres	Hradec Králové
Název	Nástěnné malby v děkanské sakristii
KP	20570/6-424
Poloha	Dohledána
Umístění	Katedrála sv. Ducha, děkanská sakristie
Datace	Kolem poloviny 14. st.
Autorství	Neznámé
Donátor	Neznámý
Materiál	Frescosecco
Nápisy	Nápisová páska donátora v modrém plášti na Korunování: „MISERE[RE MEI DEU]S“ Nápisové pásy donátorů na výjevu Bolestný Kristus: zcela nečitelné Nápisová lišta na jižní stěně pod Vzkříšeným Kristem: zcela nečitelné Nápisová lišta na západní stěně pod neznámou sveticí: zcela nečitelné Nápis na jižní straně opěrného pilíře: nerozluštěn
Opravy, rest. Zásahy	1939–1942 odkryv na S a J stěně (Sommer, František Fišer); 1986–1988 (Karel Stretti a studenti AVU); 2012 restaurování maleb v jihovýchodním rohu sakristie poškozených vodou (Roman Ševčík).
Současný stav	Dochována menší část výjevů či jejich fragmentů z celkové koncepce kompletní výmalby prostoru. Nacházejí se zde četné přemalby a retuše, barevná vrstva se místy odlupuje, retuše a doplňky v místech tmelů kryjících husté pekování se barevně odlišují.
Literatura	Václav WAGNER : Předběžná zpráva o stavu oprav v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové In: Zprávy památkové péče 3. 1939, s. 73; Václav WAGNER : Objev v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové In: Zprávy památkové péče 4. 1940, s. 7–8; Emanuel POCHE : Umělecké památky Čech 1, A-J. Praha 1977, s. 452; Vladimír HRUBÝ : Katedrála sv. Ducha, kaple sv. Klimenta, Biskupská rezidence. Hradec Králové 2002, s. 38–40; Vladimír HRUBÝ : Chrám svatého Ducha v životě města a v proměnách času. Katedrála a její sousedé. Hradec Králové 2008, s. 45–48; Vladimír HRUBÝ – Pavla LAŠŤŮVKOVÁ (ed.): Od chrámu ke katedrále. 700 let historického a uměleckého vývoje katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové. Hradec Králové 2008, s.44–45; Eleonora TEHNÍKOVÁ : Středověké nástěnné malby v děkanské sakristii v katedrále Sv. Ducha v Hradci Králové In: Jiří Štěpán (ed.): Chrám svatého Ducha a královna Eliška Rejčka v Hradci Králové 1308–2008. Hradec Králové 2008, s. 123–135; Eleonora TEHNÍKOVÁ : Středověké nástěnné malby v děkanské sakristii v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové In: Jiří Štěpán (ed.): Chrám Svatého Ducha a královna Eliška Rejčka v Hradci Králové 1308–2008. Ústí nad Orlicí 2009, s. 129–135; Eleonora TEHNÍKOVÁ : Ikonografie a stav nástěnných maleb v děkanské sakristii v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové In: Ivo Hlobil – Milan Dospěl (ed.): Gotické a raně renesanční umění ve východních Čechách 1200–1550. Hradec Králové 2014, s. 159–165; Eleonora TEHNÍKOVÁ : Středověké nástěnné malby v kostele sv. Ducha v Hradci Králové. Nepublikovaná rigorózní práce na FF UK v Praze. Praha 2014; Jan DIENSTBIER : Prostor pro výtvarnou inovaci? Středověké nástěnné malby v městských In: Jan Hrdina – Kateřina Jíšová (ed.): Městský farní kostel v českých zemích ve středověku. Praha – Dolní Břežany 2015, s. 299–308; Tomáš KNOFLÍČEK : Bezčasí navzdory? K chronologii středověké nástěnné malby ve východních Čechách In: Ivo Hlobil – Milan Dospěl (ed.): Uprostřed koruny České. Kolektivní monografie NAKI II. Prostějov 2020, s. 118.

Text katalogu	Nástěnné malby v děkanské sakristii jsou jediným dokladem středověké výmalby kostela sv. Ducha. Dnešní sakristie, prostora přiléhající k jižní stěně presbytáře, původně plnila funkci samostatné kaple,¹ což podporuje jak charakter maleb samotných, tak konsekrční kříže, které místy malby narušují (není zcela jasné, ve které vrstvě se nachází), i samostatný vstup z jižní předsíně. Malířská výzdoba byla koncipována přibližně do tří nepravidelných horizontálních pásů nad sebou. Součástí koncepce byla modře vymalovaná klenba s hvězdami, které byly upevněny na dřevěné čepy.² Dochováno je pouze 15 jednotlivých výjevů či jejich fragmentů ze dvou horních pásů, především v klenebních čelech, modrá barevnost v některých klenebních kápích a jeden samostatný nápis. Hrubý a Tehníková na základě stylové komparace identifikovali v kapli dvě až tři fáze výmalby,³ Dienstbier naopak malby interpretuje jako stylově jednotné, vzniklé v jedné etapě nebo v krátkém časovém období,⁴ což podporuje také na více místech se objevující shodná ornamentika. Vzhledem k tomu, že dochované malby jsou pouhým fragmentem nejspíše celkové koncepce výmalby kompletního prostoru kaple, nelze z tohoto vzorku vyčíst patrocinium kaple ani podrobnou komunikační a devoční strategii zvolených námětů a motivů, které mnohdy zůstávají nejasně určené. Datace do doby kolem poloviny 14. st. je pouze hrubě orientační a je založena na stylové a typologické komparaci s knižní malbou a několika nástěnnými malbami, zároveň je některými autory hypoteticky spojována s určitými osobami, pro což však neexistuje přesvědčivá opora v písemných pramenech. V důsledku toho u různých badatelů osciluje mezi 30. a 70. lety 14. st. Využití datace na základě zařazení maleb do tzv. lineárního či kresebného stylu má značné limity, které jsou zde obzvláště umocněny výraznou ztrátou sprášených modelačních a barevných vrstev, poměrně hustým novověkým pekováním a řadou odborných i neodborných přemaleb (obzvláště na postavě sv. Václava, který je obvykle datován před pol. 14. st.). Lidová tradice spojování maleb s Eliškou Rejčkou je nepodložená a prakticky všichni moderní badatelé ji vyloučili. Malby lze nejspíše navázat na dobu krátce po dokončení přístavby kaple k jižní stěně presbytáře, její datace je však stejně nejasná. Vítovský ji spojuje s hypotetickou iniciativou markraběte Karla v letech 1334-1335⁵, Hrubý či Knoflíček její stavbu datuje naopak až do 60. let 14. st.⁶ Stavebně historický průzkum, který by dataci upřesnil, dosud neproběhl.⁷ Dochované scény nejsou spojeny do narativního cyklu, ale část výmalby naznačuje, že zde mohl být přítomen i neznámý světecký cyklus (fragment stětí neznámého světce). Jedná se především o náměty mariánského a christologického charakteru a jednotlivé světce, včetně zpodobení <i>vera effigies</i> sv. Václava. Největší plochu zabírá výjev Korunování Panny Marie se sv. Štěpánem, sv. Vavřincem a dvojicí neznámých donátorů. Na severní stěně ve východní části kaple se nachází námět Korunování Panny Marie se sv. Štěpánem, sv. Vavřincem a dvojicí klečících, neurčených donátorů po stranách.
---------------	--

¹ Na liturgické funkci se shodují téměř všichni badatelé, VÍTOVSKÝ 2008, 98–99 pokládá prostor za trezorovou kapli.

² O přítomnosti čepů píše v restaurátorské zprávě Karel Stretti, stopy po nich byly v roce 1987 vytmeleny; viz TEHNÍKOVÁ 2008, 131.

³ HRUBÝ 2002, 38–40; TEHNÍKOVÁ 2008, 131–133.

⁴ DIENSTBIER 2015, 301.

⁵ VÍTOVSKÝ 2008, 98–99.

⁶ HRUBÝ 2002, 8; KNOFLÍČEK 2020, 118.

⁷ LÍBAL 2001, 118 konstatuje, že spolehlivá analýza stavebních částí z předhusitského období je vzhledem k těžkému poškození požáry v 15. st. a Schmoranzově restauraci v 19. st. takřka vyloučena.

	V nápisové pásce jednoho z nich se nacházela pouze prosba o přímluvu. Nalevo od této malby se nachází opěrný pilíř presbytáře, který je ze západní strany pomalován dvěma scénami. V horní části v klenebním čele se nachází silně retušované fragmenty neznámého světce, dle hlavy patrně muže, někdy interpretovaného jako sv. Jan Evangelista. Pod ním se nachází torzo malby představující pohled branou do městské zástavby. Kompozice naznačuje, že pod obloukem brány se nacházela stojící postava. Naproti těmto malbám se na východní stěně kaple nachází opět dvě kompozice nad sebou. V horní části v klenebním čele se nachází jediný v celku dochovaný výjev bolestného Krista s dvojicí donátorů klečících po jeho stranách s již zcela nečitelnými nápisovými páskami. U ženské postavy po Kristově levici je tradováno, že může jít o Elišku Rejčku, toto tvrzení však nelze podložit ani písemnými prameny, ani přesvědčivým srovnáním s jejím vyobrazením v iluminovaných rukopisech. Pod ním se nachází, stejně jako na protější stěně, torzální výjev s pohledem do městské architektury, ve kterém se patrně odehrává scéna zázračného uzdravení – muž se svatozáří, patrně Kristus, vztahuje ruku na hlavu jiného muže. Dále napravo se ve východní stěně kaple nachází okno, které má kolem sebe pouze menší fragmenty původních maleb. Nalevo od okna je patrný fragment architektury s trojdílným gotickým oknem, napravo od okna se dochoval pouze erb s lilii na štítě, který bývá někdy interpretován jako odznak Blanky z Valois (v případě zmíněného spojení maleb s donátorskou činností markraběte Karla) nebo nějakého neznámého měšťanského rodu. Na jižní stěně ve východní části jsou malby komponovány do prostoru kolem původního okna. Nalevo od něj se v horní části nachází klečící postava ženy, vzhledem k měřítku pravděpodobně světice, nikoliv donátorka. Pod ní se nachází scéna stětí neznámého světce, která je identifikována pouze díky muži s napřaženým mečem chystajícím se setnout hlavu. Někteří autoři předpokládají, že se jedná o stětí sv. Kateřiny. Nad oknem se dle fragmentů nacházel patrně vegetabilní dekor. Napravo od okna je zachovaná scéna vzkríšeného Krista vystupujícího z hrobu nesoucího korouhev. Pod ním se nachází lišta s nečitelným nápisem, u kterého není jasné, zda patří ke vzkríšenému Kristu, či k výjevu pod ním představující tzv. <i>Scutum fidei</i>, tedy Štít víry. Diagram čtyř kruhových medailonů spojených pásky, které mohly obsahovat nápisy, bylo vizuální zpodobení složitého teologického mystéria Nejsvětější Trojice, přičemž v medailonech byli zastoupeni Otec, Syn i Duch svatý. V tomto případě se dochovaly pouze dva medailony se sedící a stojící postavou, z čehož jeden je narušen konsekračním křížem, a malá část třetího. Vysokou hodnotu tohoto výjevu podtrhuje fakt, že se jedná o v Čechách velice vzácný námět, jehož nejstarší zpodobení nacházíme právě zde.⁸ V případě tohoto výjevu je nutné počítat s mladší přemalbou, neboť v modrozeleném pozadí byl identifikován pigment pigment smaltu, objevený v Evropě až v 16. st.⁹ Pod výběhy žeber klenby ve středu jižní stěny se nachází malba sv. Václava, jehož způsob zobrazení sleduje typ tzv. <i>Vera effigies</i>, údajné pravé podoby světce.¹⁰ Dále v západní části jižní stěny se nachází pouze neidentifikovatelný fragment malby v podobě úzkého pruhu vedoucího v úrovni pod oknem. Zachycuje nejspíše část figury a stopy vegetabilního dekoru. Na západní stěně se dochovala malba pouze v klenebním čele poblíž dnešního vstupu. Dochována je pouze spodní část ženské figury od pasu dolů, a nelze ji proto
--	--

⁸ DIENSTBIER 2015, 303-304.

⁹ ŠEVČÍK 2012, nestr.

¹⁰ DIENSTBIER 2015, 304; SKALICKÝ 2008, 437–446.

identifikovat. Je umístěna do stejného dekorativního rámování jako výjevy na západní a východní stěně severního pole kaple ve východní části a objevuje se zde i stejný vegetabilní dekor. Pod malbou se nachází nápisová lišta, z níž lze dnes přečíst pouze několik písmen.

Na protější straně na východní straně opěrného pilíře se nachází torzálně dochovaná scéna neznámého svatého nesoucí nádobu, nejspíše tedy může jít o Nikodéma či Máří Magdalénu.

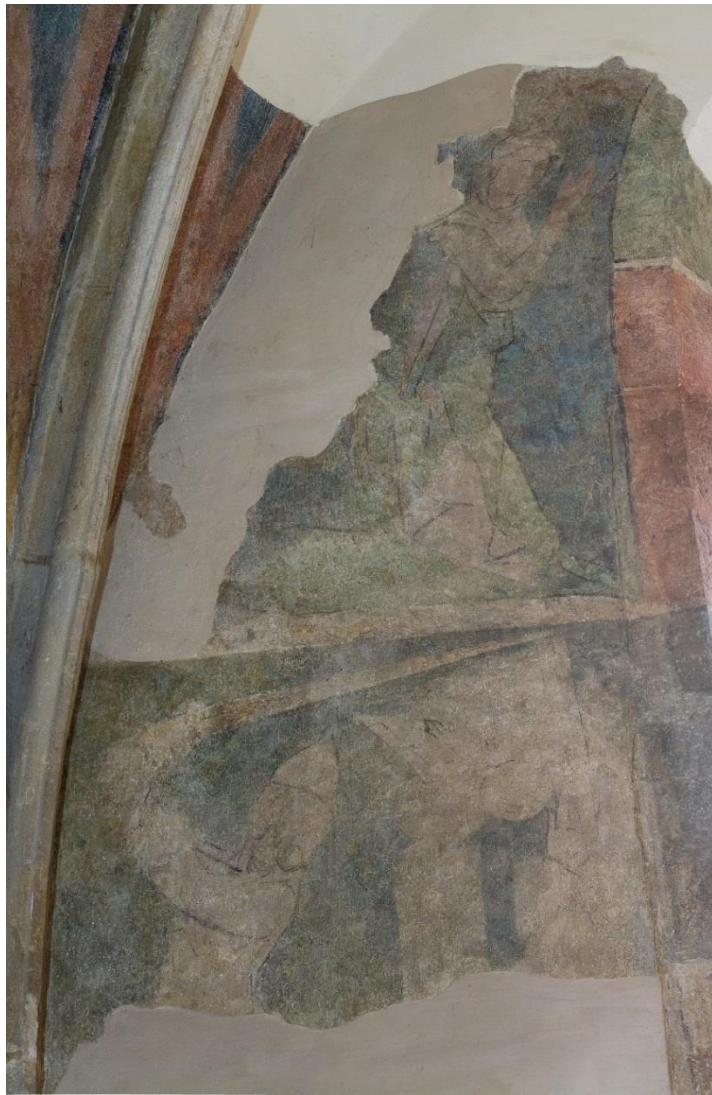
Nakonec na jižní straně opěrného pilíře se nachází v místě pod klenební konzolou pruh s nápisem, který se dosud nepodařilo rozluštit.

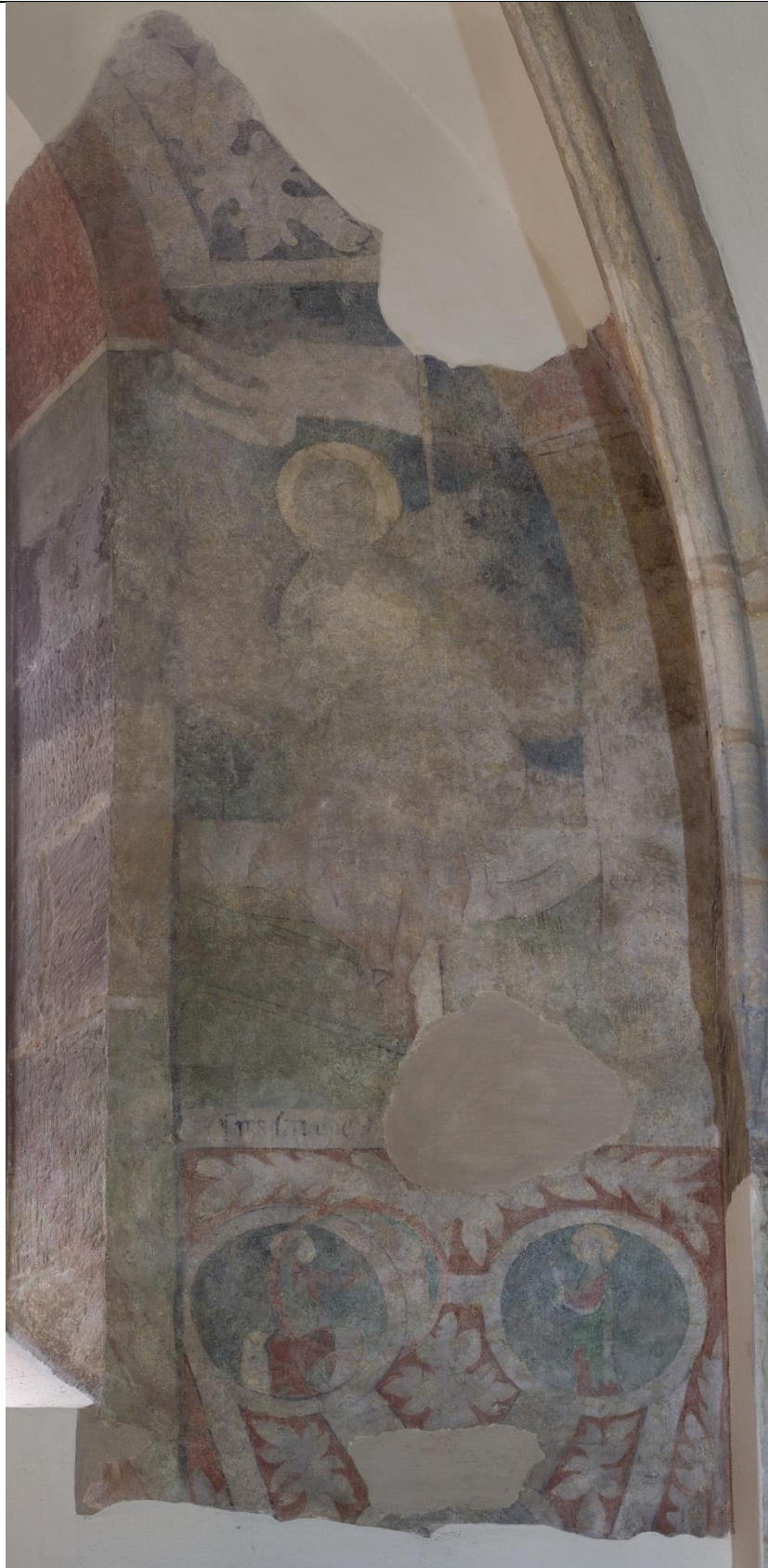
Fotografie

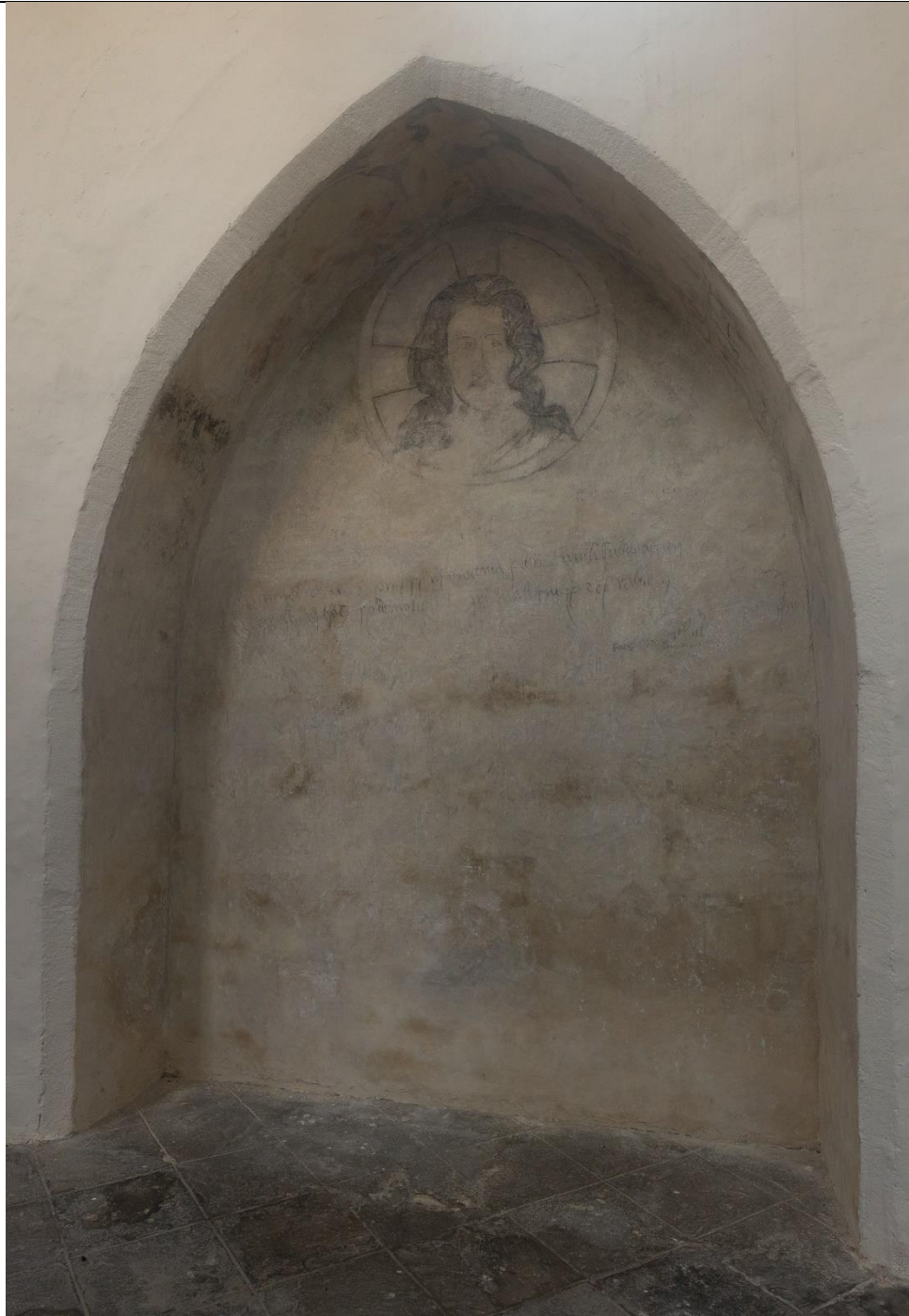

Číslo ID	2
Lokalita	Police nad Metují
Okres	Náchod
Název	Hlava Krista
KP	37069/6-1843
Poloha	Dohledána
Umístění	Kostel Nanebevzetí Panny Marie, sedile v jižní stěně presbytáře
Datace	Kolem 1300
Autorství	neznámé
Donátor	neznámý
Materiál	Frescosecco
Nápisy	Pod hlavou Krista: nerozluštěn
Opravy, rest. Zásahy	1954 odkryv (Josef Krčil).
Současný stav	Malby dochovány především ve štětcové kresbě, barevné vrstvy převážně setřeny.
Literatura	Vojtěch SÁDLO : Kostel nanebevzetí P. Marie v Polici nad Metují In: Zprávy památkové péče 15, 1955, s. 23–31; Jaroslav PEŠINA (ed.): Gotická nástěnná malba v zemích českých I. 1300–1350. Praha 1958, č. kat. 5; Emanuel POCHE : Umělecké památky Čech 3, P-Š. Praha 1980, s.123.
Text katalogu	Nástěnná malba v nice ve tvaru lomeného oblouku s přitesanými hranami na jižní stěně presbytáře byla objevena a odkryta v roce 1954. Jde o jednu z mála zachovalých původních omítek, které byly z velké části odstraněny při puristické restauraci 1895–1895, a proto se nepředpokládá nález další středověké malířské výzdoby na jiných místech. Nika architektonicky související s původní architekturou presbytáře ze třetí čtvrtiny 13. st. o výšce 282cm, šířce 200cm je ve tvaru lomeného oblouku zapuštěného do stěny 55cm a pravděpodobně plnil funkci sedile. Do ní byla neznámým malířem či malířskou dílnou vymalována výzdoba, která mohla souviset s komplexní výzdobou presbytáře, která se nedochovala. V nice se nachází především hlava Krista ve svatozáři, která zároveň tvoří kruhový medailon, umístěný úplně v horní části oblouku, tedy tak, aby nebyl zakryt sedící osobou. Hlava je symetricky komponována vzhledem ke kruhu tak, aby špička nosu tvořila jeho střed. Pod medailonem, přibližně v polovině výšky výklenku, se nachází dosud nerozluštěný nápis. Na vnitřní straně ostění niky se nachází fragmenty ornamentálního schématu tvořeného ptáky s dlouhými překříženými krky na tmavém pozadí, barevnost je však již jen minimálně čitelná. Malba je dochována především v podobě černé kresby, která byla provedena patrně ještě do zavhlé omítky, a po zaschnutí doplněna o barevné a modelační vrstvy, které se však časem z naprosté většiny setřely a dnes jsou patrné jen ve fragmentech na ostěních niky.

Fotografie

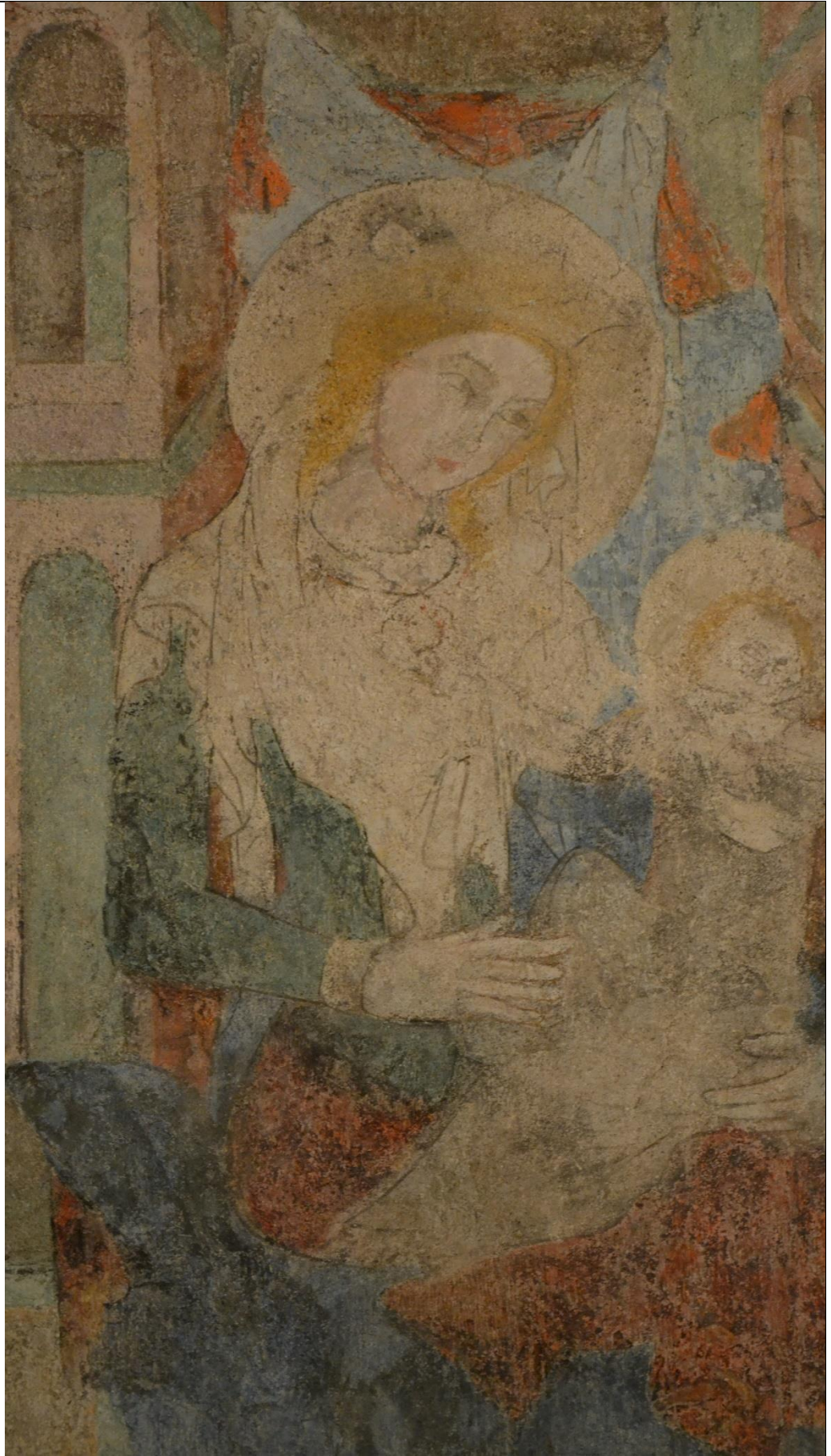

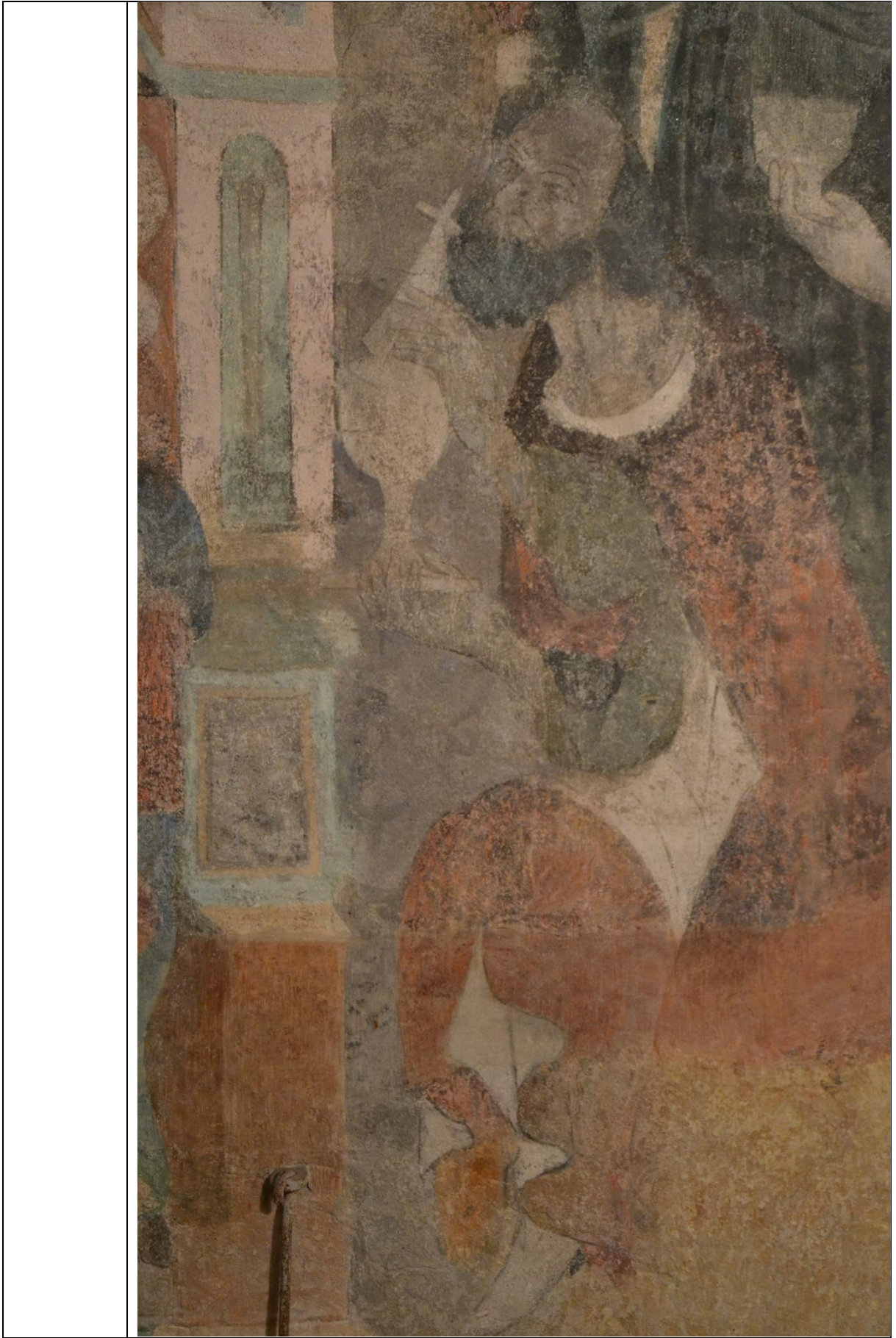

Číslo ID	3
Lokalita	Broumov
Okres	Náchod
Název	Klanění tří králů
KP	31494/6-1533; NKP 210
Poloha	Dohledána
Umístění	Kostel sv. Vojtěcha, tzv. malá věž (zvonice)
Datace	50.–60. léta 14. st.
Autorství	neznámé
Donátor	neznámý
Materiál	Frescosecco
Nápisy	-
Opravy, rest. Zásahy	1987 odkryv (Jiří Matějčíček).
Současný stav	Uspokojivý, malba restaurována.
Literatura	Jan ROYT: Nástěnná malba s námětem Klanění Tří králů v prostoru bývalého tresoria v klášterním kostele sv. Vojtěcha v Broumově In: Ivo Hlobil – Milan Dospěl (ed.): Uprostřed koruny České. Kolektivní monografie NAKI II. Prostějov 2020, s. 123–128; Zuzana VŠETEČKOVÁ: (č. kat. I.8.2) Nástěnná malba v podvěží klášterního kostela sv. Vojtěcha v Broumově In: Helena Dáňová – Klára Mezihoráková – Dalibor Prix (ed.): Uprostřed Koruny české. Gotické a raně renesanční umění východních Čech 1250-1550. Praha 2020 (v tisku).
Text katalogu	Malba s námětem klanění tří králů se nachází v malé místnosti v podvěží na severní straně klášterního kostela sv. Vojtěcha. Tato místnost mohla hypoteticky sloužit jako tresorium, což podporuje původní řešení vstupu místnosti schodištěm v síle zdi vedoucím ze sakristie.¹¹ Malba vyplňuje celou jednu stěnu této místnosti zaklenuté křížovou žebrovou klenbou, která vymezuje zaoblený tvar plochy, do které byla malba komponována. V minulosti byla překryta několika vrstvami vápenných nátěrů a v dolní třetině, cca 60 cm nad současnou podlahou, byla horizontálně po celé délce vysekána drážka pro el. vedení. Na ostatních stěnách malby nalezeny nebyly. Vlevo je zobrazena Panna Maria na trůnu tvořeném vysokou věžovou architekturou, na klíně jí sedí dítě Ježíš s ptáčkem v rukou. Napravo se nachází tři králové na pozadí trojrozměrné architektonické konstrukce. První z králů pokleká a předává nádobu ve tvaru ciboria s víkem, druhý král ukazuje na betlémskou hvězdu, třetí nese malou pyxidu. Trůn panny Marie typologicky vychází z toskánského malířství první poloviny 14. st., jaký lze nalézt na mnohých jiných příkladech malířství středoevropské proveniencie v 50. a 60. letech (např. Madona Kladská). Obecným vzorem mohlo být řešení, které bylo použito v iluminaci rukopisu Liber Viaticus, zejména co se týče kompozičního schématu figur, v nástěnné malbě nad vchodem do sakristie kostela Narození P. Marie v Roudnici, či jej lze tušit ve fragmentech nástěnné malby v tzv. Opatské kapli kláštera Zlatá Koruna. Typově se taková kompozice klanění objevuje již v první polovině 14. st. také v oblasti Kolína n. Rýnem. Malíř byl v každém případě dobře obeznámen s výtvarnými řešeními a kompozicemi soudobého malířství, které pracovalo s italskými východisky a své těžiště mělo patrně ve dvorském a arcibiskupském okruhu. Zuzana Všeťčková spojila malbu s hypotetickou objednávkou Arnošta z Pardubic,

¹¹ ROYT 2020, 123, 127–128.

	který Broumov navštívil v roce 1357. Nelze však pro to přinést žádné bližší argumenty, a to ani na základě ikonografie malby, ani písemných pramenů. Do blízkosti tvorby spojené s Arnoštem z Pardubic či Janem ze Středy malby zařadil také Jan Royt.
Fotografie	

Číslo ID	4
Lokalita	Broumov
Okres	Náchod
Název	Cyklus maleb s tematikou Triumfu smrti
KP	30739/6-4420
Poloha	Dohledána
Umístění	Fara při kostele sv. Petra a Pavla, prostor bývalé kostnice
Datace	1320–1340
Autorství	neznámé
Donátor	Pravděpodobně Broumovští benediktini
Materiál	Frescosecco
Nápisy	Mandorla Krista na jihozápadní stěně: zcela nečitelný Nápisové pásy u symbolů evangelistů na jihozápadní stěně: jména evangelistů, čitelný pouze „[JOHA]NNES“ Nápisová lišta pod Kristem soudcem: „[QUOD] VOBIS PARATUM[M] EST AB ORIGINE MUNDI“ Nápisová lišta nad scénou Setkání třech živých a třech mrtvých: „QUOD SUM[U]S HOC ERITIS FUIM[US] QUANDO / QUE [...] ESTI[S]“ Nápisová lišta nad scénou pekla: „MORS IVENES RAPIT ATQV[E] [SE]NES“ Nápisová lišta u země na jihozápadní stěně: „VO[S] QU[I] TRANSITIS MEM[O]RES [NOS]TR[...]O[G]O S[...]“ Nápisová lišta na severozápadní stěně: „[...]NUM“, rekonstruován hypoteticky jako „Venite benedicti patris mei percipite regnum“ Nápisová lišta na jihovýchodní stěně pod horní výjevem: zcela nečitelný
Opravy, rest. Zásahy	1976–1977 zajištění omítek (Jiří Brodský, Jaroslav Kadera); 2013 čelní stěna (Miroslav Křížek a Pavel Padevět); 2014 boční stěny (Pavel Mach).
Současný stav	Malby v dobrém stavu, restaurovány, v současnosti opatřeny ochranným sklem a zpřístupněny veřejnosti.
Literatura	Pavel MACH : Restaurování středověkých nástěnných maleb na faře v Broumově In: Sborník Národního památkového ústavu, územní odborné pracoviště v Josefově, 2014, s. 85–91; Jan DIENSTBIER : Obrázky z pekla. Souvislosti několika vyobrazení Posledního soudu z počátku 14. století, Umění 64, 2015, s. 434–457; Jan DIENSTBIER – Ondřej FAKTOR – Jan ROYT : Středověké nástěnné malby v suterénu broumovské fary In: Průzkumy památek č. 2, 2015, s. 3–18; Miroslav KŘÍŽEK –Pavel PADEVĚT : Exkurz 2: Restaurování středověké nástěnné malby posledního soudu v suterénu broumovské fary In: Průzkumy památek 22, 2015, s. 21–24; Daniela RYWIKOVÁ : Speculum mortis. Obraz smrti v českém malířství pozdního středověku. Ostrava 2016, s. 61–91.
Text katalogu	Malby se nachází v prostoru malé místnosti, která nejspíše plnila funkci kostnice, neobvykle umístěné tak, že tvořila součást městského opevnění. Někdy na konci 18. st. byl tento prostor i s kosterními pozůstatky zazděn, a znovu otevřen až v roce 1967, kdy byly kosti zčásti vyvezeny. Část kostí, která zůstala, byla zasypána štěrkem a překryta prkny. Přítomnost maleb si vyžádala restaurátorský zásah na přelomu 70. a 80. let, který však nebyl dokončen, a dokumentace k němu se nedochovala. ¹² Prostor byl poté využíván jako skladiště a dřevník. Malby či jejich fragmenty se dochovaly na všech stěnách i klenbě místnosti, nejzachovalejší jsou však na čelní jihozápadní stěně. Ke komplexnímu restaurování se přistoupilo až v roce 2013, kdy byla restaurována čelní stěna, v dalších letech byl restaurován zbytek karneru. Z restaurátorského průzkumu vyplývá, že malba je provedena na tenké a hrubě

¹² MACH 2014, 86.

	nahozené omítce, která postrádá typickou přípravu pro nástěnnou malbu. Malba byla provedena technikou frescosecco, což zapříčinilo částečné ztráty zpráškovatělých barevných vrstev, pod kterými se dochovala výrazná štětcová kresba. Šlo o ucelenou koncepci výmalby, která vznikla nejspíše v jedné fázi, pravděpodobně úsilím jedné malířské dílny. Datace maleb je hrubě přibližná, neexistují totiž žádné písemné prameny, o které se lze s jistotou opřít, a spoléhá se proto výhradně na stylovou komparaci. Ta je ovšem komplikována těžkým poškozením Broumovských maleb, na kterých jsou mnohé detaily, záhyby na draperiích a modelační vrstvy setřeny. Malba je postavena primárně na různě modelovaných liniích, v draperiích se objevují mj. ostřejší záhyby odkazující na rezidua tradice tzv. Zackenstilu, i jiné relikty typicky staršího malířství, což ukazuje na starší datování. Malby jsou proto orientačně datovány do 1. čtvrtiny 14. st., což podporují stylové analogie s jinými obdobně datovanými díly (Janovice n. Úhlavou, Boletice, Dolní Slověnice).¹³ Malby čelní stěny jsou komponovány do tří pásů oddělených nápisovými lištami. V horní části čelní stěny se nachází velmi poškozený a obtížně čitelný výjev sestávající z Krista soudce v mandorle sedícího na duze, napravo od něj Jana Křtitele a anděla s nástroji umučení, nalevo zbytky figury P. Marie a anděla. Kolem mandorly jsou znatelné fragmenty symbolů čtyř evangelistů. Níže se nachází výjevy pěti panen moudrých s planoucími lampami před andělem (nalevo) a pěti pošetilých se zhasnutými lampami tažené řetězem do pekla (napravo). V nejnižším páse se vlevo nachází výjev Setkání třech živých a třech mrtvých, napravo se nachází výrazně poškozená scéna, která patrně představovala Peklo. Na ní se mj. nachází Triumf smrti, tedy velmi vzácný výjev personifikované smrti, v tomto případě jedoucí na koni, která kosou stíná živé. Je možné, že nástěnné malby pokračovaly i níže do prostoru pod dnes zvýšenou podlahou, omítka je zde však opadaná až na kamenné zdivo. Na severozápadní stěně se dochovaly pouhé, většinou těžko identifikovatelné zlomky maleb, které byly rozčleněny také do částí oddělených nápisovými lištami, z nichž je částečně čitelná pouze ta oddělující horní část od spodní. Ve spodní byl pravděpodobně anděl, vítající zástup u nebeské brány. V nejspodnějším páse se dochoval malý fragment několika malých postaviček ve hnědých kápích na pozadí barevných trojúhelníků, hypoteticky mohlo jít o zemřelé čekající na poslední soud. Na jihovýchodní stěně je v nejvyšším páse patrně několik nepříliš zřetelných figur světců, vztahujících se k centrální postavě, pravděpodobně Kristu, s rozevřenými rukama s gestem žehnání. Ve středním páse je skupina postav v průvodu spoutaná řetězem, který táhne čert. V tomtéž páse více napravo je další skupina postav, které se dochovaly jen v siluetách oproti pozadí, jsou zachyceny v pohybu, a pozdvihají v rukou neznámé předměty. Spodní část stěny je zcela nečitelná, z celkové barevné koncepce výmalby však vyplývá, že šlo o pekelné výjevy. I když jsou dnes čitelné části maleb pouhým torzem původní koncepce, je zjevné, že intencí zde bylo představit téma smrti, respektive moralistně upomenout na smrt, která může přijít kdykoliv a pro kohokoliv. Hodnotu tohoto cyklu podtrhuje i fakt, že se jedná o nejstarší dochovanou památku v Čechách, která téma <i>memento mori</i> komplexně předvádí v takto rozvinuté podobě.¹⁴ Je pravděpodobné, že za ikonografickou koncepcí stál vzdělaný konceptor, snad člen benediktinského kláštera v Broumově.
--	--

¹³ K datování podrobněji DIENSTBIER–FAKTOR–ROYT 2015, 7–9. Mladší dataci do 40. let 14. st. navrhla RYWIKOVÁ 2016, 88 na základě ikonografických analogií v italském prostředí.

¹⁴ DIENSTBIER–FAKTOR–ROYT 2015, 18.

Fotografie

Číslo ID	5
Lokalita	Staré Buky
Okres	Trutnov
Název	Malby na fasádě kostela
KP	38640/6-3670
Poloha	Dohledána
Umístění	Iluzivní okno na východní stěně, soustředné kruhy na severní stěně
Datace	14. a 15. st., nelze
Autorství	neznámé
Donátor	neznámý
Materiál	Freska, rytí do vlhké omítky
Nápisy	-
Opravy, rest. Zásahy	2012 orientační průzkum (Josef Červinka, Zdeněk Šmahel); 2014 originál překryt kopií s využitím částečné rekonstrukce originálu
Současný stav	Zbytky nástěnných maleb vč. rytí do omítky jsou byly v rámci obnovy skryty pod nově nahozenou omítku a nový nátěr, na který jsou za využití částečné rekonstrukce reprodukovány v kopii.
Literatura	Samostatně nepublikováno. Jiří SLAVÍK: Staré Buky, kostel sv. Anny in: Dalibor Prix – Eliška Racková – Jiří Slavík: Středověké venkovské kostely východních Čech I. Archidiakonát hradecký do roku 1378. Praha 2020.
Text katalogu	Malby byly objeveny a odkryty v rámci kompletní obnovy kostela po převedení majetku kostela obci Staré Buky, probíhající několik let od roku 2006. Orientační průzkum proběhl v roce 2012, kdy byly pod opadanou novověkou omítkou patrné drobné fragmenty gotického okna ve štítě východní stěny kostela. Byla také sejmuta novodobá vrstva omítky na severní stěně, pod kterou byla objevena malba na středověké kletované omítce v podobě čtyř soustředných kružnic. V roce 2014 se přistoupilo k celkové obnově fasády, v rámci které byly malby zakryty novou vrstvou omítky a nátěru, na který byly původní středověké fragmenty maleb reprodukovány v důsledné kopii vč. rytí. Kružba rytého a malovaného gotického okna obsahuje tři sférické trojúhelníky s vloženými triloby a pod nimi tři jeptišky ukončující svislé průhledy. Okenní kružba byla do vlhké omítky nejprve vyryta, dodnes je z dokonalých křivek a přímek (v původní a dnes překryté omítce) patrné použití kružidla a rovné lišty na rýsování, jsou zde také patrné vpichy po kružidle. Malba byla provedena přes rytou kresbu do zavhlé omítky šedou, černou a červenou barvou. Šlo patrně o součást komplexního pojednání členění fasády v malířském médiu, z něž se dochovaly také stopy a fragmenty červených a rytých linek zdůrazňující nárožní kvádry, okenní šambrány a korunu zdiva. Opora pro dataci této malby prakticky chybí, tvarosloví okenní kružby jej dovolují datovat obecně již do 14. st., ze kdy pochází také kamenické prvky žeber a okenních profilů kostela (1.pol. 14. st.).¹⁵ Malba patrně nevznikla v nejstarší fázi stavby, protože se v místě její dolní části, ve středu štítu, nacházel původně větrací otvor, který byl dodatečně zazděn a omítnut.¹⁶ Čtyři soustředné kruhy na severní stěně kostela mají průměry 65, 282, 317 a 380 cm, a

¹⁵ SLAVÍK 2020, č. kat. 32, 594.

¹⁶ Restaurátor Jiří Kašpar se v restaurátorském záměru domnívá, že šlo o zazdívku z doby poděbradské, což by malby posouvalo do třetí čtvrtiny 15. st. Viz Jiří Kašpar: Rozšířený restaurátorský záměr zahrnující průzkumy, nové nálezy, záměr k obnově, doporučení k realizaci. Vnější plášť kostela sv. Anny ve Starých Bukách. 2014. Spisovna NPÚ ÚOP Josefov.

jsou malovány širokou linkou červené barvy. Přesně ve středu kružnice se nachází drobná dírka v omítce, která může pocházet od vpichu kružidla či spíše ukotvení provázku pro vytvoření kružnice – není však jasné, zda nesouvisí až s poslední obnovou. Ve středu kružnice se patrně nacházel nápis, na což svědčí dnes zakryté fragmenty červené barvy.

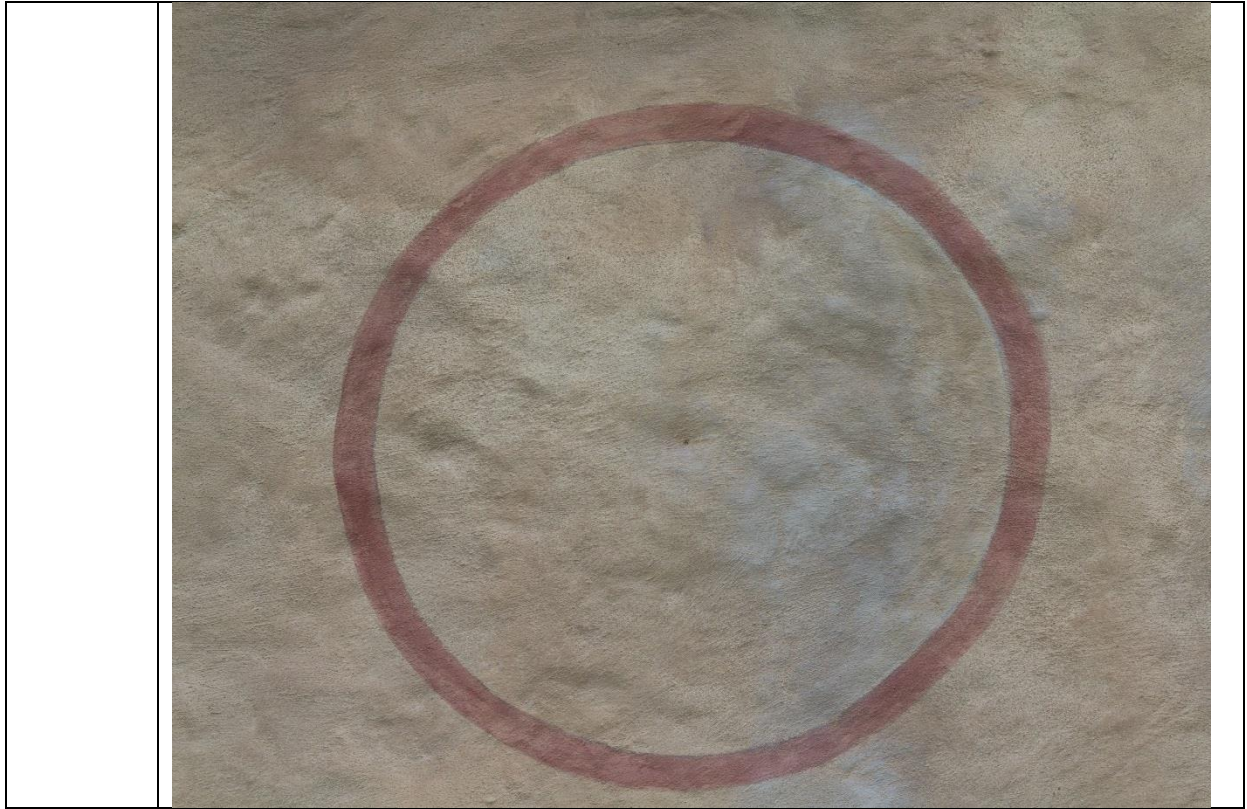
Dataci lze určit ještě nejasněji než v případě iluzivního okna, neexistuje totiž žádná stylová ani pramenná opora. Stalo se tak před proražením okna pod kůrem, které do kružnic zasahuje. Stavební historie malby datuje na přelom 15. a 16. st., kdy zřejmě proběhla zásadní stavební úprava a stavba zvonice, čemuž napovídá několik zvonů vyrobených v krátkém časovém intervalu (1495, 1500, 1510). Význam kružnic společenské a liturgické funkce kostela není jasný.

Středověké malby na fasádě kostela jsou v celém regionu zcela ojedinělé, a to i svým námětem, k němuž v oblasti Čech nenalezneme analogie.

Fotografie

Použitá literatura

Helena **DÁŇOVÁ** – Klára **MEZIHORÁKOVÁ** – Dalibor **PRIX** (ed.): Uprostřed Koruny české. Gotické a raně renesanční umění východních Čech 1250-1550. Praha 2020 (v tisku)

Jan **DIENSTBIER**: Obrázky z pekla. Souvislosti několika vyobrazení Posledního soudu z počátku 14. století, *Umění* 64, 2015, 434-457

Jan **DIENSTBIER**: Prostor pro výtvarnou inovaci? Středověké nástěnné malby v městských In: Jan Hrdina – Kateřina Jíšová (ed.): Městský farní kostel v českých zemích ve středověku. Praha – Dolní Břežany 2015

Jan **DIENSTBIER** – Ondřej **FAKTOR** – Jan **ROYT**: Středověké nástěnné malby v suterénu broumovské fary In: *Průzkumy památek* č. 2, 2015, 3–18

Josef **ČERVINKA**: Restaurátorská zpráva ke konzervaci a rekonstrukci vybrané části východní fasády kostela sv. Anny ve Starých Bucích okres Trutnov. Brno 2012. Nepublikovaná restaurátorská zpráva, archiv NPÚ, ÚOP Josefov

Vladimír **HRUBÝ**: Katedrála sv. Ducha, kaple sv. Klimenta, Biskupská rezidence. Hradec Králové 2002

Vladimír **HRUBÝ**: Chrám svatého Ducha v životě města a v proměnách času. Katedrála a její sousedé. Hradec Králové 2008

Vladimír **HRUBÝ** – Pavla **LAŠTŮVKOVÁ** (ed.): Od chrámu ke katedrále. 700 let historického a uměleckého vývoje katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové. Hradec Králové 2008

Tomáš **KNOFLÍČEK**: Bezčasí navzdory? K chronologii středověké nástěnné malby ve východních Čechách In: Ivo **HLOBIL** – Milan **DOSPĚL** (ed.): Uprostřed koruny České. Kolektivní monografie NAKI II. Prostějov 2020

Miroslav **KŘÍŽEK**–Pavel **PADEVĚT**: Exkurz 2: Restaurování středověké nástěnné malby posledního soudu v suterénu broumovské fary In: *Průzkumy památek* 22, 2015, s. 21–24

Dobroslav **LÍBAL**: Katalog gotické architektury v České republice do husitských válek. Praha 2001

Pavel **MACH**: Restaurování středověkých nástěnných maleb na faře v Broumově In: Sborník Národního památkového ústavu, územní odborné pracoviště v Josefově, 2014

Jiří **MATĚJÍČEK**: Klanění tří králů. 1987. Nepublikovaná restaurátorská zpráva, archiv NPÚ, ÚOP Josefov

Pavel **PADEVĚT** – Miroslav **KŘÍŽEK**: Restaurátorská zpráva, nástěnné malby v objektu fary v Broumově. I etapa – čelní stěna. Praha 2013. Nepublikovaná restaurátorská zpráva, archiv NPÚ, ÚOP Josefov

Pavel **PADEVĚT** – Miroslav **KŘÍŽEK**: Restaurátorská zpráva, nástěnné malby v objektu fary v Broumově. II etapa – čelní stěna. Praha 2014. Nepublikovaná restaurátorská zpráva, archiv NPÚ, ÚOP Josefov

Pavel **PADEVĚT** – Miroslav **KŘÍŽEK**: Restaurátorská zpráva, nástěnné malby v objektu fary v Broumově. III etapa – levá zaklenutá stěna. Praha 2015. Nepublikovaná restaurátorská zpráva, archiv NPÚ, ÚOP Josefov

Jaroslav **PEŠINA** (ed.): Gotická nástěnná malba v zemích českých I. 1300–1350. Praha 1958

Emauel **POCHE**: Umělecké památky Čech 1, A-J. Praha 1977

Emanuel **POCHE**: Umělecké památky Čech 3, P-Š. Praha 1980

Dalibor **PRIX** – Eliška **RACKOVÁ** – Jiří **SLAVÍK**: Středověké venkovské kostely východních Čech I. Archidiakonát hradecký do roku 1378. Praha 2020

Jan **ROYT**: Nástěnná malba s námětem Klanění Tří králů v prostoru bývalého tresoria v klášterním kostele sv. Vojtěcha v Broumově In: Ivo **HLOBIL** – Milan **DOSPĚL** (ed.): Uprostřed koruny České. Kolektivní monografie NAKI II. Prostějov 2020

Daniela **RYWIKOVÁ**: Speculum mortis. Obraz smrti v českém malířství pozdního středověku. Ostrava 2016

Vojtěch **SÁDLO**: Kostel nanebevzetí P. Marie v Polici nad Metují In: Zprávy památkové péče 15, 1955

Petr **SKALICKÝ**: Vera effigies sv. Václava z někdejšího kostela sv. Václava na Malé Straně v Praze In: Umění 56, 2008, 437–446

Jiří **SLAVÍK**: Exkurz 1: Ke stavebnímu vývoji nynějšího děkanství v Broumově In: Průzkumy památek 22, 2015, 19–21

Roman **ŠEVČÍK**: Restaurátorská zpráva. Poškozené gotické malby v děkanské sakristii v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové. 2012. Nepublikovaná restaurátorská zpráva, archiv NPÚ, ÚOP Josefov

Karel **STRETTI**: Zpráva o postupu II. Etapy restaurátorských prací v klenbě děkanské sakristie v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové. Praha 1987. Nepublikovaná restaurátorská zpráva, archiv NPÚ. ÚOP Josefov

Eleonora **TEHNÍKOVÁ**: Středověké nástěnné malby v děkanské sakristii v katedrále Sv. Ducha v Hradci Králové In: Jiří Štěpán (ed.): Chrám svatého Ducha a královna Eliška Rejčka v Hradci Králové 1308–2008. Hradec Králové 2008

Eleonora **TEHNÍKOVÁ**: Středověké nástěnné malby v děkanské sakristii v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové In: Jiří Štěpán (ed.): Chrám Svatého Ducha a královna Eliška Rejčka v Hradci Králové 1308–2008. Ústí nad Orlicí 2009

Eleonora **TEHNÍKOVÁ**: Ikonografie a stav nástěnných maleb v děkanské sakristii v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové In: Ivo **HLOBIL** – Milan **DOSPĚL** (ed.): Gotické a raně renesanční umění ve východních Čechách 1200–1550. Hradec Králové 2014

Eleonora **TEHNÍKOVÁ**: Středověké nástěnné malby v kostele sv. Ducha v Hradci Králové. Nepublikovaná rigorózní práce na FF UK v Praze. Praha 2014

Milada **VILÍMKOVÁ** – Pavel **PREISS**: Ve znamení břevna a růží. Praha 1989

Jakub **VÍTOVSKÝ**: Stavebníci a mistři panovnického chrámu Sv. Ducha v Hradci Králové – architektura a skulptura na rozhraní Janovy a Karlovy éry In: Jiří Štěpán (ed.): Chrám svatého Ducha a královna Eliška Rejčka v Hradci Králové 1308–2008. Hradec Králové 2008

Václav **WAGNER**: Předběžná zpráva o stavu oprav v katedrále Sv. Ducha v Hradci Králové In: Zprávy památkové péče 3. 1939, s. 73

Václav **WAGNER**: Objevy v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové In: Zprávy památkové péče 4. 1940, s. 7–8

Specializovaná mapa

Předkládaný mapový atlas výzkumného úkolu je zpracován pro oblast Královehradeckého kraje. Jednotlivé mapové listy jsou uvedeny nejprve tabulkou s důležitými údaji obsahující seznam všech dochovaných památek nástěnné malby s uvedením čísla ID, dále lokality, názvu, údajem o tom, zdali je malba chráněna jako kulturní památka a pod jakým číslem, dále údajem o tom, zdali bylo možné dohledat přesnou polohu maleb, a zda byly malby odborně restaurovány.

Přehledová část atlasu je tvořena přehledovou mapou celého zájmového území (Královehradecký kraj), vyznačující polohu jednotlivých nástěnných maleb na podkladu Základní mapy ČR 1:240 000 (dále jen ZM ČR). Druhou mapou přehledové části atlasu je přehledová mapa kladu mapových listů.

Obsahovou část atlasu tvoří série map, která je tvořena čtyřmi mapovými listy. Každý mapový list ukazuje rozmístění nástěnných maleb a pro orientaci je použita topografická mapa ZM ČR 1:15 000. V mapové sérii je použita jednoduchá legenda, která vyznačuje přítomnost dochované nástěnné malby.

Poloha jednotlivých nástěnných maleb, které jsou vázány výhradně na architektonické konstrukce (v případě Královehradeckého kraje dochovány výhradně na církevních stavbách typu kostel či kostnice) byla určena lokalizací dotčených staveb chráněných jako KP v Geoportálu NPÚ. Všechny nástěnné malby v Královehradeckém kraji jsou součástí staveb chráněných jako KP.

Podkladové mapové vrstvy byly získány ze serveru geoportal.cuzk.cz.

Číslo ID	obec	název	KP	Rejstř. číslo	poloha	Restaurováno
1	Hradec Králové	Nástěnné malby v děkanské sakristii	Ano	20570/6-424	Dohledána	Ano
2	Police n. Metují	Hlava Krista	Ano	37069/6-1843	Dohledána	Ano
3	Broumov	Klanění tří králů	Ano	31494/6-1533	Dohledána	Ano
4	Broumov	Triumf smrti	Ano	30739/6-4420	Dohledána	Ano
5	Staré Buky	Iluzivní okno na východní stěně, soustředné kruhy na severní stěně	ano	38640/6-3670	Dohledána	Ano

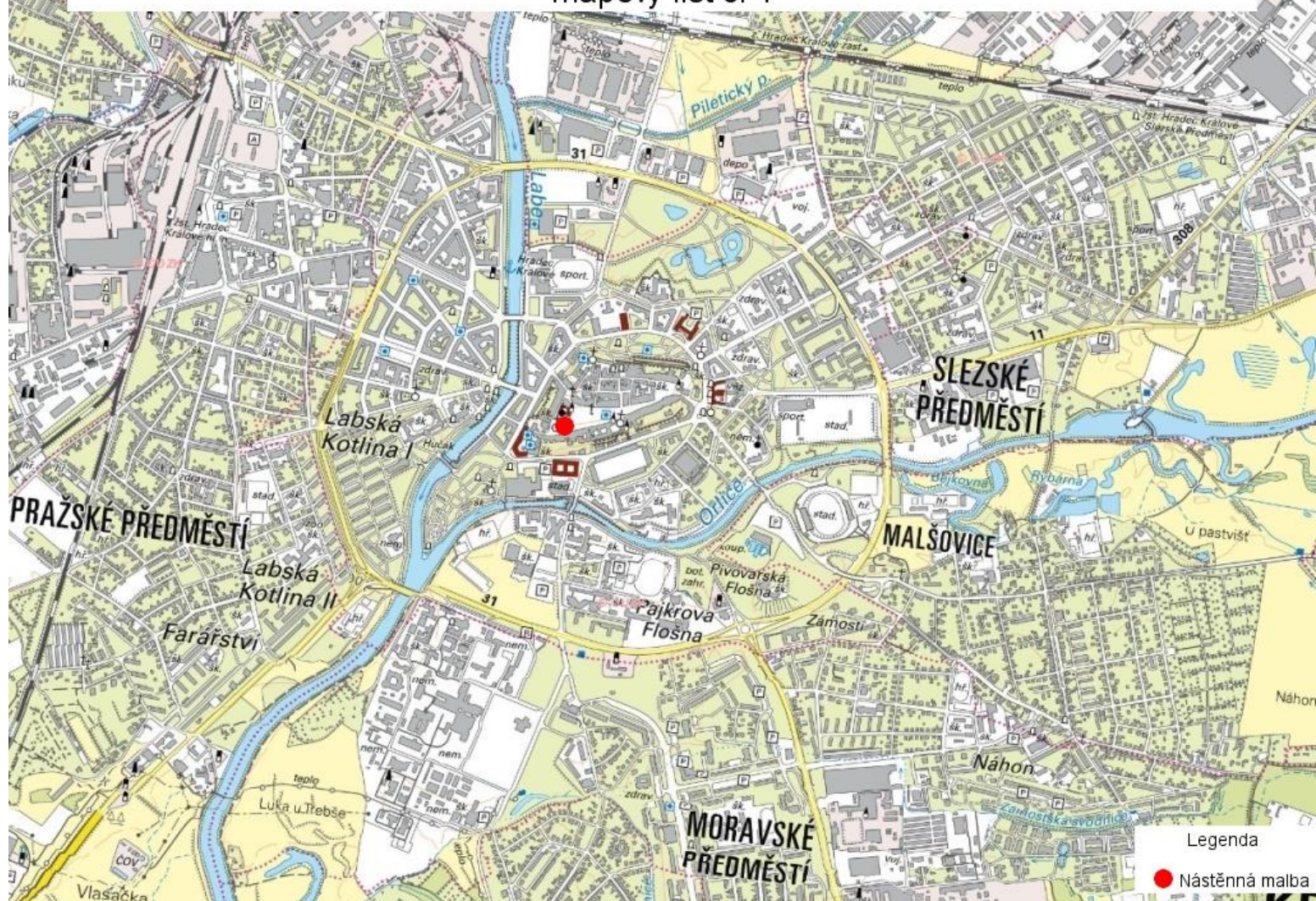
STŘEDOVĚKÁ NÁSTĚNNÁ MALBA NA ÚZEMÍ KRÁLOVEHRADECKÉHO KRAJE

STŘEDOVĚKÁ NÁSTĚNNÁ MALBA NA ÚZEMÍ KRÁLOVEHRADECKÉHO KRAJE

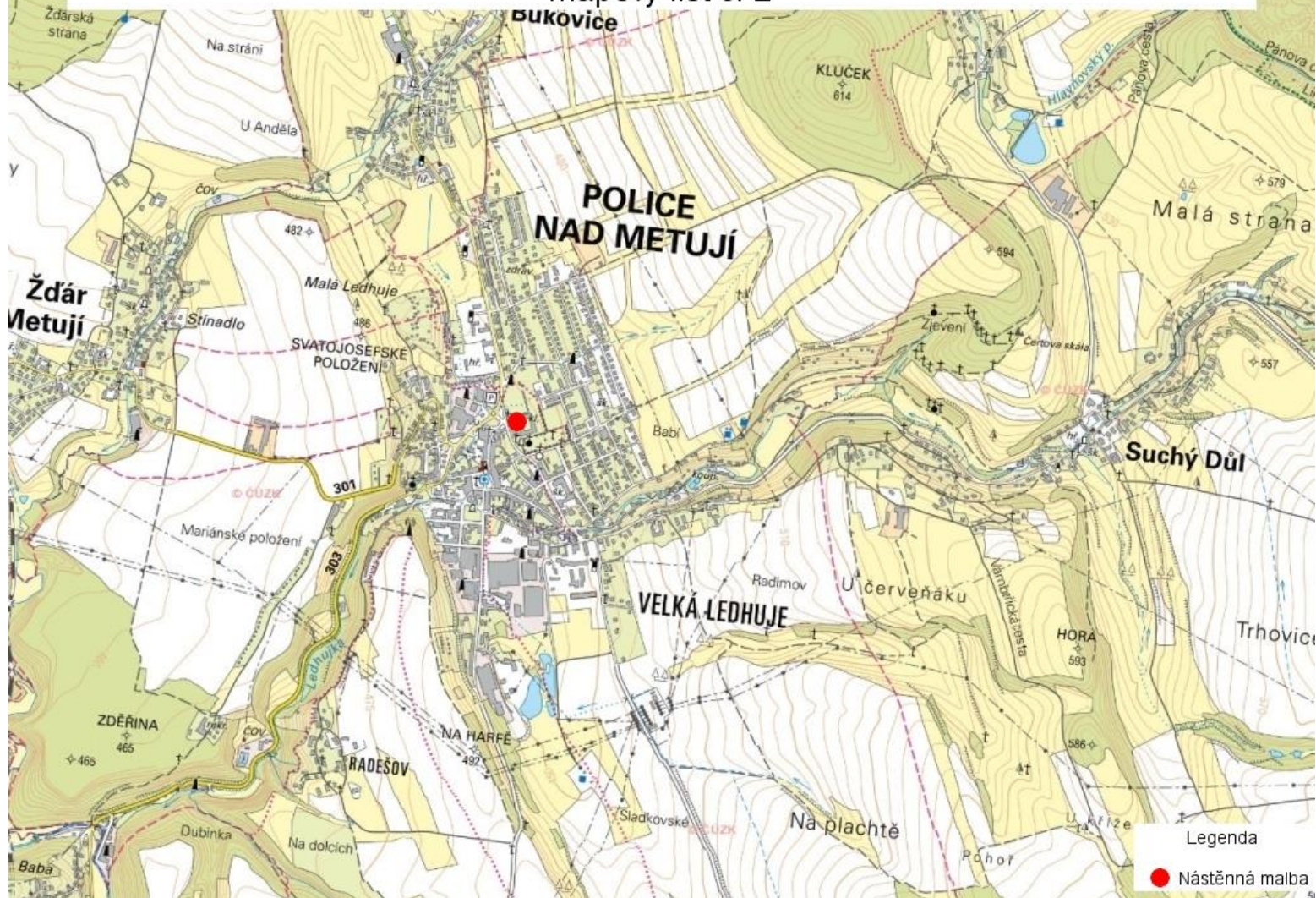

STŘEDOVĚKÁ NÁSTĚNNÁ MALBA NA ÚZEMÍ KRÁLOVEHRADECKÉHO KRAJE
mapový list č. 1

STŘEDOVĚKÁ NÁSTĚNNÁ MALBA NA ÚZEMÍ KRÁLOVEHRADECKÉHO KRAJE

mapový list č. 2

STŘEDOVĚKÁ NÁSTĚNNÁ MALBA NA ÚZEMÍ KRÁLOVEHRADECKÉHO KRAJE

mapový list č. 3

STŘEDOVĚKÁ NÁSTĚNNÁ MALBA NA ÚZEMÍ KRÁLOVEHRADECKÉHO KRAJE mapový list č. 4

